

povinný je nésti. Musí tu tedy býti někdo, ať osoba fysická nebo právnická, kdo útraty ty jest povinen nésti, a teprve tehdy, nemohou-li na něm, ač jej platební povinnost stíhala, býti vymoženy, vzchází povinnost obce přispívati na útraty takto neuhrazené kvotou v zákoně stanovenou. Naproti tomu pro případ, že útraty ty nemohou býti vůbec vymáhány, poněvadž není nikoho, kdo by je byl povinen nésti, zákonem č. 77/27 příspěvková povinnost obci uložena není.

V daném případě vyslovil žal. úřad, že ošetrovací útraty nelze vymáhati ani na nemocenské pojišťovně, ani na ošetrovaných, resp. jejich příbuzných, jinak k placení povinných, poněvadž není tu jejich zákonné povinnosti, aby hradili zmíněné útraty; ale pak jest jeho výrok, zavazující obec k placení 20%ního příspěvku, v rozporu se zákonem, poněvadž chybí předpoklad, za kterého by obec mohla býti k této příspěvkové povinnosti přidržena. V důsledku toho bylo nař. rozhodnutí v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Pokud se jedná o Karla B., jde v podstatě o stejnou právní otázku, totiž o to, zdali stěžující si obec jest povinna přispívati k ošetrovacím útratám za dobu, po kterou léčebný fond čsl. státních drah podle svých stanov již nebyl povinen veřejné nemocnici tyto útraty hraditi.

Tu platí však i zde vše to, co shora bylo řečeno. Vycházel-li žal. úřad od toho, že ani fond čsl. státních drah ani ošetrovanec B. nebyli povinni nésti útraty vzniklé ošetrováním delším než 2měsíčním, nemohl právem vysloviti, že podle § 21 zák. č. 77/27 je povinna stěžující si obec přispěti 20% a slušelo proto nař. rozhodnutí také v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž nss v daném případě musel zkoumati, zda stanovy nemocenské pokladny čsl. státních drah, pokud v § 17 omezují časově povinnost hraditi ošetrovací útraty, jsou ve shodě se zákonem.

Č. 10.593.

Ř í z e n í s p r á v n í: * Jde-li o spor, jehož předmětem je peněžité plnění nepřesahující 200 Kč, jest za účinnosti zák. o organisaci politic. správy č. 125/1927 Sb. i ve věci obnovy řízení rozhodnutí okresního úřadu rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 7. června 1933 č. 10.279.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 9323/31.

V ě c: Julius B. v D. proti zemskému úřadu v Bratislavě o obnovu řízení ve věci pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 12. srpna 1927 zamítl okresní úřad v Topolčanech stížnost st-lovu proti platebnímu výměru okresní nemocenské pojišťovny v Topolčanech, jímž jmenovanému bylo uloženo zaplatiti za dobu od 1. srpna 1926 do 30. října 1926 na nemocenských, starobních a invalidních příspěvcích za Michala K. a Štefana a Michala V. částku 165 Kč 70 h. Rozhodnutím z 19. prosince 1927 zamítl župní úřad v Nitře další st-lovo odvolání s tím, že proti němu ve smyslu § 239 zák. č. 221/24 není další opravný prostředek přípustný.

V podání z 11. ledna 1929, uvedl st-l, že skutkový předpoklad, z něhož úřady vycházely, byl nesprávný a že proto jsou rozhodnutí ta bez právního podkladu. Dne 23. února 1929 žádal, aby podání to pokládáno bylo za žádost o obnovu řízení. Okresní úřad v Topolčanech rozhodnutím z 24. února 1930 zamítl žádost o obnovu řízení z důvodů formálních, dodav, že proti tomuto rozhodnutí je přípustno odvolání na zem. úřad.

Nař. rozhodnutím potvrdil zem. úřad v Bratislavě, zamítnuv odvolání st-lovo, prvostupňové rozhodnutí z jeho důvodů s tím dodatkem, že v přednesu žadatele neshledal žádný podklad pro připuštění obnovy řízení. Nesprávnost svědecké výpovědi musí býti prokázána soudním rozsudkem. To se nestalo ani stran tvrzeného sfašování listin. Ostatní důvody při obnově uplatňované mohly býti uplatněny v řádném adm. řízení. Z těchto důvodů bylo z nedostatku předpokladů § 86 vl. nař. č. 8/28 nutno prvostupňové rozhodnutí potvrditi.

O stížnosti uvážil nss:

Nss musel se především zabývat z povinnosti úřední otázkou, zda žal. úřad byl k vydání nař. rozhodnutí příslušný a uvažoval po té stránce takto:

O obnovu pravoplatně již ukončeného řízení zažádal st-l dne 11. ledna 1929. V té době byl již v účinnosti i zákon o organizaci politické správy ze 14. července 1927 č. 125 Sb. i vl. nař. ze 13. ledna 1928 č. 8 Sb. o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení). Podle těchto norem je tedy daný případ posouditi a nemění na tom nic skutečnost, že šlo o obnovu řízení, jež pravoplatně bylo ukončeno již rozhodnutím z 19. prosince 1927, tedy před účinností obou cit. norem.

Zákon č. 125/27 ustanovuje pak ve článku 8 odst. 1, že pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí okresního úřadu k zem. úřadu. Podle odst. 3 téhož článku je při sporech, jejichž předmětem jest pouze peněžité plnění nepřesahující částky 200 Kč, odvolání nepřípustno. O obnově řízení jednají §§ 86—89 vl. nař. č. 8/28, vydaného podle článku 10 zák. č. 125/27. Stran kompetence úřadů povolaných k rozhodování o žádosti za obnovu řízení ustanovuje v § 88 toto: Rozhodnutí o obnově řízení přísluší úřadu, jehož rozhodnutí se důvod obnovy týká a týká-li se důvod obnovy řízení ve dvou stolicích, úřadu první stolice (odst. 2). V odstavci 4 se stanoví: Z rozhodnutí, jímž se návrh na obnovu řízení zamítá, lze se odvolati. Odstavec ten zřejmě navazuje na odstavec předchozí (3), v němž se praví, že rozhodnutí, jímž se povoluje neb nařizuje obnova řízení, lze bráti v odpor až v odvolání z rozhodnutí, jež bude ve věci vydáno v obnoveném řízení.

Ze souvislosti obou těchto odstavců a úvahy, že základní zásady řízení správního vytčeny jsou v zákoně č. 125/27, plyne, že cit. ustanovení odst. 4 § 88 vl. nař. č. 8/28, pokud stanoví, že se lze odvolati z rozhodnutí, jímž návrh na obnovu řízení se zamítá, má na mysli jen případy, kdy odvolání takové je i s hledisek vytčených ve článku 8 zák. č. 125/27 přípustné. Opačný výklad, že je možno z rozhodnutí žádost tu zamítajícího odvolati se vždy, odporoval by zásadám, vysloveným ve čl. 8 zák. č. 125/27, zejména zásadě, že ve sporech o peněžním

plnění nepřesahujícím 200 Kč rozhoduje jen jedna stolice a vedl by k závěru jistě nezamýšlenému. Neboť strana, které pravoplatným výrokem byl sporný nárok peněžní 200 Kč nepřesahující přiznán, neměla by proti rozhodnutí, jímž druhé straně byla povolena obnova řízení, vůbec práva odvolání, když podle odst. 3 § 88 cit. nař. rozhodnutí to mohla by brát v odpor jen v odvolání z rozhodnutí ve věci samé, odvolání takové podle čl. 8 odst. 3 zák. č. 125/27 však vůbec není přípustné, kdežto strana, již obnova řízení v takové nepatrné věci nebyla povolena, mohla by se domáhati přezkoumání stolicí vyšší.

Proto dospěl nss k názoru, že i proti rozhodnutí zamítajícímu žádost o obnovu řízení není odvolání přípustno, jde-li ve věci samé o spor, jehož předmětem bylo pouze peněžité plnění nepřesahující částku 200 Kč. Aplikuje názory a vývody ty na daný případ, dospěl nss k tomuto závěru:

Ve sporu, který ukončen byl konečným rozhodnutím z 19. prosince 1927, vydaným župním úřadem v Nitře, šlo jen o peněžité plnění, nepřesahující 200 Kč (o 165 Kč 70 h). Proto od účinnosti zák. č. 125/27 proti rozhodnutí vydanému ve věci té I. stolicí nebylo by podle čl. 8 odst. 3 přípustno další odvolání (srov. Boh. A 9323/31). Podala-li strana žádost o obnovení tohoto pravoplatně ukončeného řízení za účinnosti zák. č. 125/27, bylo rozhodnutí vydané o žádosti té I. stolicí rozhodnutím konečným, nepodléhajícím dalšímu opravnému prostředku. V daném případě rozhodl v I. stoličce o žádosti té okresní úřad. Z jeho rozhodnutí nebylo proto již další odvolání přípustno a nebyl žal. úřad kompetentní o něm věcně rozhodovati. Učinil-li tak přece, jde o rozhodnutí úřadu nepříslušného a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí okr. úřadu má právní poučení, že se z něho lze odvolati, bude ovšem věci žal. úřadu, zaříditi, aby dostalo se st-li rozhodnutí toho, opatřeného správným poučením.

Č. 10.594.

Horní právo: I. Povinnost podnikatele hor zabezpečiti opuštěná díla proti nebezpečí pro osoby a majetek? — II. Prekluse námitky nepřednesených při komisionelním jednání.

(Nález ze dne 7. června 1933 č. 10.394.)

Prejudikatura: ad II.: Boh. A 563/20.

Věc: Obec Š. a manželé Karel a Marie Sch. v Š. proti báňskému hejtmanství v Praze (báň. rada Dr. Jar. Votruba, za zúč. G.-ovy uhel. doly, akc. společnost v D., adv. Dr. Vilibald Pick z Teplic-Šanova) o ochranná opatření proti účinkům dolování.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dne 10. května 1927 dostavil se k revírnímu báňskému úřadu v Chomutově starosta obce Š. a Karel Sch., spolujednatel domu č. p. . . . tamtéž a udali, že v poslední době v území, kde se sbíhají cesty č. parc. . . . , sesedla se v délce asi 50 m půda asi o 1.50 m, při čemž zejména dům č. . . . byl tak poškozen, že hrozí sesutím, vyslovili názor,